

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 19.10.2006
COM(2006) 605 galīgā redakcija

2006/0192 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

**par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un
citiem pasākumiem**

(Kodificēta versija)

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. Tautu Eiropas kontekstā Komisija piešķir lielu nozīmi Kopienas tiesību vienkāršošanai un skaidrošanai, lai tās padarītu skaidrākas un pieejamākas parastajam pilsonim, tādējādi sniedzot viņam jaunas iespējas un izdevību izmantot tam piešķirtās īpašās tiesības.

Šo mērķi nevar sasniegt kamēr daudzie noteikumi, kas tikuši grozīti vairākas reizes, bieži diezgan būtiski, paliek izkaisīti, tādā veidā, ka tie jāmeklē daļēji oriģinālajā dokumentā un daļēji vēlākajos grozošajos dokumentos. Tādējādi, lai identificētu šībrīža noteikumus, ir vajadzīgs nozīmīgs pētījums, kas salīdzina dažādus instrumentus.

Šajā sakarā to noteikumu kodifikācija, kas bieži tikuši grozīti, ir arī svarīga, lai Kopienas tiesības būtu skaidras un caurskatāmas.

2. Tādējādi, Komisija 1987. gada 1. aprīlī nolēma¹ sniegt rīkojumus saviem darbiniekiem, ka visiem tiesību aktiem jābūt kodificētiem ne vēlāk kā pēc desmit grozījumiem, uzsverot, ka šī ir minimālā prasība un ka struktūrām jācenšas kodificēt pat īsākos laika posmos tekstus par kuriem tās ir atbildīgas, lai nodrošinātu, ka Kopienas noteikumi ir skaidri un viegli saprotami.
3. Edinburgas Eiropadomes (1992. g. decembris) prezidentūras secinājumi to apstiprināja², uzsverot kodifikācijas nozīmi, jo tā nodrošina piemērojamo tiesību skaidrību attiecībā uz to, kādas tiesības attiecīgām jautājumam piemērojamas attiecīgajā laikā.

Kodifikācija jāveic pilnīgā atbilstībā parastajai Kopienas likumdošanas procedūrai.

Ņemot vērā to, ka nekādas izmaiņas pēc būtības nevar tikt veiktas dokumentos, kurus skar kodifikācija, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir nolēmuši ar 1994. gada 20. decembra Starpinstitūciju vienošanos, ka var izmantot pasteidzinātu procedūru kodifikācijas dokumentu paātrinātai pieņemšanai.

4. Šī priekšlikuma mērķis ir uzņemties Padomes 1976. gada 15. marta Direktīvas 76/308/EEK par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un citiem pasākumiem³ kodifikāciju. Jaunā direktīva pārņems dažādos tajā ietvertos aktus⁴; šis priekšlikums pilnībā saglabā kodificēto aktu saturu un līdz ar to tikai apkopo tos ar tādiem formāliem grozījumiem, ko prasa pats kodifikācijas pasākums.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Skat. Secinājumu A daļas 3. pielikumu.

³ Izstrādāts atbilstīgi Komisijas Paziņojumam Eiropas Parlamentam un Padomei – *Acquis communautaire* kodifikācija, KOM(2001) 645 galīgs.

⁴ Skat. šī priekšlikuma I pielikuma A un B daļu.

5. Kodifikācijas priekšlikums tika izstrādāts pamatojoties uz iepriekšēju Direktīvas 76/308/EEK un tās grozošo aktu konsolidāciju visās oficiālajās valodās, ko veica Eiropas Kopienu Oficiālo publikāciju birojs ar datu apstrādes sistēmas palīdzību. Ja pantiem ir piešķirti jauni numuri, atbilstību veco un jauno numuru starpā parāda tabulā, kas atrodas kodificētās direktīvas II pielikumā.

Priekšlikums

↓ 2001/44/EK 1. pants, 1. punkts

PADOMES DIREKTĪVA

par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un citiem pasākumiem

↓ 76/308/EEK (pielāgots)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 93. un 94. pantu,

ņemot vērā Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulu (EK) Nr 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁵, un jo īpaši tās 42. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁶,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁷,

tā kā:

↓

- (1) Padomes 1976. gada 15. marta Direktīva 76/308/EEK par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un citiem pasākumiem⁸ ir vairākas reizes būtiski grozīta⁹. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva ir jākodificē.

⁵ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 320/2006 (OV L 58, 28.2.2006., 42. lpp.)

⁶ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁷ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁸ OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁹ Skat. I pielikuma A un B daļu.

↓ 76/308/EEK 2. apsvērums
(pielāgots)

- (2) Tas, ka valstu noteikumi, kas regulē piedziņu, piemērojami tikai šo valstu teritorijā, pats par sevi ir šķērslis iekšējā tirgus darbībai. Šī situācija neļauj pilnīgi un taisnīgi piemērot Kopienas noteikumus, it īpaši kopējās lauksaimniecības politikas jomā, tā veicinot krāpšanu.

↓ 2001/44/EK 1. apsvērums
(pielāgots)

- (3) Ir atbilstoši jāreaģē, lai nodrošinātos pret krāpšanas attīstības izraisītiem draudiem Kopienas un dalībvalstu finansiālām interesēm un iekšējam tirgum.

↓ 2001/44/EK 2. apsvērums

- (4) Kopienas un valstu finansiālās intereses, kuras aizvien vairāk apdraud krāpšana, jāaizsargā tā, lai labāk pasargātu iekšējā tirgus konkurētspēju un fiskālo neitralitāti.

↓ 76/308/EEK 3. apsvērums

- (5) Tāpēc nepieciešams pieņemt kopīgus noteikumus par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā.

↓ 76/308/EEK 4. apsvērums
(pielāgots)

- (6) Šie noteikumi jāattiecinā uz to prasījumu piedziņu, kas radušies no dažādiem pasākumiem, kuri ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda pilnīgas vai daļējas finansēšanas sistēmas, kā arī uz lauksaimniecības un muitas nodokļu pievienotās vērtības nodokļu, harmonizētu akcīzes nodokļu (tabakas izstrādājumiem, spirtu un alkoholiskiem dzērieniem, minerālūļļām), ienākuma un kapitāla nodokļu un apdrošināšanas prēmiju nodokļu piedziņai . Šie noteikumi jāattiecinā arī uz procentu un citu izmaksu , administratīvo sodu un naudas sodu piedziņu , kas var rasties saistībā ar šādiem prasījumiem.

↓ 76/308/EEK 5. pants

- (7) Savstarpējai palīdzībai būtu jāizpaužas tādējādi, ka, no vienas puses, lūguma saņēmējai iestādei jāsniedz lūguma iesniedzējai iestādei informācija, kas pēdējai vajadzīga, lai piedzītu tās dalībvalstī radušos prasījumus, kā arī jāpaziņo parādniekam

visi dokumenti, kas attiecas uz prasījumiem, kas radušies šai dalībvalstī, un, no otras puses, lūguma saņēmējai iestādei pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma jāpiedzen prasījumi, kas radušies šās lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī.

↓ 76/308/EEK 6. apsvēruma

- (8) Lūguma saņēmējai iestādei šie dažādie palīdzības veidi jāsniedz saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošiem normatīviem un administratīviem aktiem, kas reglamentē šos jautājumus.
-

↓ 76/308/EEK 7. apsvēruma

- (9) Jādefinē palīdzības lūguma iesniegšanas nosacījumi, kas jāievēro lūguma iesniedzējai iestādei, kā arī izsmeļoši jānosaka īpaši apstākļi, kuros lūguma saņēmēja iestāde var palīdzību atteikt.
-

↓ 2001/44/EK 4. apsvēruma

- (10) Lai nodrošinātu lietderīgāku prasījumu piedziņu, par kuru iesniegts piedziņas lūgums, pret dokumentu, kurš atļauj prasījuma izpildi, būtu jāizturas kā pret tās dalībvalsts dokumentu, kurā atrodas lūguma saņēmēja iestāde.
-

↓ 76/308/EEK 8. apsvēruma

- (11) Gadījumos, kad lūguma saņēmējai iestādei lūguma iesniedzējas iestādes vārdā jāveic prasījumu piedziņa, lūguma saņēmējai iestādei, ja tās dalībvalstī spēkā esošie noteikumi to pieļauj un ar lūguma iesniedzējas iestādes piekrišanu, jābūt tiesīgai piešķirt parādniekam maksāšanas termiņu vai arī samaksu pa daļām. Jebkādi procenti, kas iekasēti sakarā ar šo maksāšanas noteikumu piešķiršanu, jāpārskaita lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstij.
-

↓ 76/308/EEK 9. apsvēruma
(pielāgots)

- (12) Atbildot uz lūguma iesniedzējas iestādes pamatotu lūgumu, lūguma saņēmējai iestādei, ja tās dalībvalstī spēkā esošie noteikumi to pieļauj, jānodrošina pasākumus, lai garantētu lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī radušos prasījumu piedziņu. Šādiem prasījumiem lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī negūs obligātu labumu no priekšrocībām, kas saistītas ar līdzīgiem prasījumiem. .

↓ 76/308/EEK 10. apsvēruma

- (13) Iespējams, ka prasījuma piedziņas procesa laikā lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī, ieinteresētā persona var apstrīdēt prasījumu vai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī izsniegtu dokumentu, kas ļauj piedziņas izpildi. Tādos gadījumos būtu jānosaka, ka ieinteresētajai personai, apstrīdot prasījumu, jāiesniedz pieteikums lietas izskatīšanai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts kompetentā iestādē un ka lūguma saņēmējai iestādei jāaptur izpildes procedūra, līdz iepriekšminētā iestāde pieņem lēmumu.

↓ 76/308/EEK 11. apsvēruma

- (14) Būtu jānosaka, ka dokumentus un informāciju, ko dara zināmus, sniedzot savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, nedrīkst izmantot citiem nolūkiem.

↓ 2001/44/EK 5. apsvēruma

- (15) Savstarpējās palīdzības izmantošana piedziņā nevar, izņemot ārkārtējus apstākļus, būt pamatota ar mantiskiem labumiem vai ieinteresētību iegūtajos rezultātos, bet gan, ja piedziņa rada noteiktu problēmu, dalībvalstīm būtu jāspēj vienoties par atlīdzināšanas pasākumiem.

↓ 76/308/EEK 12. apsvēruma

- (16) Ar šo direktīvu nevajadzētu ierobežot konkrētu dalībvalstu savstarpējo palīdzību, ko tās sniedz saskaņā ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem vai norunām.

↓

- (17) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹⁰.
- (18) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Direktīvas transponēšanai nacionālajās tiesībās, kā izklāstīts I pielikuma C daļā,

¹⁰ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmums, kā grozīts ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā noteiktas normas, kas jāiestrādā dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktos, lai katrā dalībvalstī nodrošinātu 2. pantā minēto prasījumu piedziņu, kas radušies citā dalībvalstī.

2. pants

Šī direktīva attiecas uz visiem prasījumiem, kas saistīti ar:

- a) atlīdzību, intervenci un citiem pasākumiem, kas ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) pilnīgas vai daļējas finansēšanas sistēmas, ieskaitot summas, kas iekasējamas saistībā ar šādām darbībām;
- b) nodokļiem un citiem maksājumiem, kuri paredzēti saskaņā ar kopīgo tirgus organizāciju cukura nozarē;
- c) ievadmuitas nodokļiem;
- d) izvedmuitas nodokļiem;
- e) pievienotās vērtības nodokli;
- f) akcīzes nodokļiem par:
 - i) tabakas izstrādājumiem,
 - ii) spirtu un alkoholiskiem dzērieniem,
 - iii) minerāleļļām;
- g) ienākuma un kapitāla nodokļiem;
- h) apdrošināšanas prēmiju nodokļiem;
- i) procentiem, administratīviem sodiem un naudas sodiem, un neparedzētām izmaksām par a) līdz h) punktā minētiem prasījumiem, izņemot visas krimināla rakstura sankcijas, kuras par tādām noteiktas ar tiesību aktiem, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā atrodas lūguma saņēmēja iestāde.

↓ 2001/44/EK 1. pants, 3. punkts
(pielāgots)

☒ To piemēro ☒ arī prasījumiem attiecībā uz identiskiem vai analogiskiem nodokļiem, kas papildina vai aizvieto apdrošināšanas prēmiju nodokļus, kuri minēti ☒ 3. panta 6. punktā ☒. Dienas, kad šādi nodokļi stājas spēkā, dalībvalstu kompetentās iestādes paziņo cita citai un Komisijai.

↓ 76/308/EEK

3. pants

Šajā direktīvā:

- 1) «lūguma iesniedzēja iestāde» ir kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kura iesniedz palīdzības lūgumu attiecībā uz 2. pantā minētajiem prasījumiem;
 - 2) «lūguma saņēmēja iestāde» ir kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kurai palīdzības lūgumu adresē;
-

↓ 2001/44/EK 1. pants 3. punkts
(pielāgots)

- 3) «ievedmuitas nodoklis» nozīmē muitas nodokļus, maksājumus ar līdzvērtīgu iedarbību uz importu un citus importa maksājumus, kas paredzēti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku vai saskaņā ar īpašiem pasākumiem, ko piemēro zināmām precēm, kas rodas lauksaimniecības produktu pārstrādes rezultātā;
- 4) «izvedmuitas nodoklis» nozīmē muitas nodokļus, maksājumus ar līdzvērtīgu iedarbību uz eksportu un eksporta maksājumus, kas paredzēti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku vai saskaņā ar īpašiem pasākumiem, ko piemēro zināmām precēm, kas rodas lauksaimniecības produktu pārstrādes rezultātā;
- 5) «ienākuma un kapitāla nodokļi» nozīmē tos, kas ir uzskaitīti Padomes Direktīvas ☒ [77/799/EEK] ☒¹¹ 1. panta 3. punktā, to skatot saistībā ar minētās direktīvas 1. panta 4. punktu;
- 6) «apdrošināšanas prēmiju nodokļi» nozīmē:

¹¹ OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.

a)	Beļģijā:	i)	Taxe annuelle sur les contrats d'assurance
		ii)	Jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten
b)	Dānijā:	i)	Afgift af lystfartøjsforsikringer
		ii)	Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
		iii)	Stempelafgift af forsikringspræmier
c)	Vācijā:	i)	Versicherungssteuer
		ii)	Feuerschutzsteuer
d)	Grieķijā:	i)	Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε)
		ii)	Τέλη Χαρτοσήμου
e)	Spānijā:		Impuesto sobre la prima de seguros
f)	Francijā:		Taxe sur les conventions d'assurances
g)	Īrijā:		levy on insurance premiums
h)	Itālijā:		Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216
i)	Luksemburgā:	i)	Impôt sur les assurances
		ii)	Impôt dans l'intérêt du service d'incendie

↓ 2003. gada Pievienošanās akts, 20. pants un II pielikums

j)	Maltā:		Taxxa fuq Dokumenti u Trasferimenti

↓ 2001/44/EK 1. pants, 3. punkts

k)	Nīderlandē:		Assurantiebelasting
l)	Austrijā:	i)	Versicherungssteuer
		ii)	Feuerschutzsteuer
m)	Portugālē:		Imposto de selo sobre os prémios de seguros

↓ 2003. gada Pievienošanās akts,
20. pants un II pielikums

n)	Slovēnijā:	i)	davek od prometa zavarovalnih poslov
		ii)	požarna taksa.
o)	Somijā:	i)	Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier
		ii)	Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
p)	Apvienotajā Karalistē:		insurance premium tax (IPT).

↓ 76/308/EEK (pielāgots)
→₁ 2001/44/EK 1. pants, 4. punkts

4. pants

1. Pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma saņēmēja iestāde sniedz informāciju, kas lūguma iesniedzējai iestādei ir noderīga prasījumu piedziņā.

Lai minēto informāciju iegūtu, lūguma saņēmēja iestāde izmanto pilnvaras, ko tai paredz dalībvalsts normatīvi un administratīvi akti, ko piemēro līdzīgu prasījumu piedziņā, kas radušies iestādes dalībvalstī.

2. Lūgumā sniegt informāciju norāda tās personas →₁ vārdu ☒ un ☒ adresi ☒ uz kuru attiecas piegādājamā informācija ☒ un jebkuru citu saistībā ar identifikāciju būtisku informāciju, kura parasti pieejama lūguma iesniedzējai iestādei ←, kā arī prasījuma veidu un lielumu, saistībā ar kuru informāciju lūdz.

3. Lūguma saņēmējas iestādes pienākums nav sniegt informāciju:

- a) kuru tā nevarētu iegūt, lai piedzītu prasījumus, kas radušies tās dalībvalstī;
- b) kura atklātu kādus komerciālus, rūpnieciskus vai profesionālus noslēpumus vai
- c) kuras atklāšana varētu ietekmēt attiecīgās valsts drošību vai sabiedrisko kārtību.

4. Lūguma saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi par informācijas atteikuma iemesliem.

↓ 76/308/EEK (pielāgots) → ₁ 2001/44/EK 1. pants, 5. punkts
--

5. pants

1. Pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma un saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošajām tiesību normām attiecībā uz līdzīgu dokumentu vai lēmumu paziņošanu, lūguma saņēmēja iestāde paziņo adresātam visus dokumentus un lēmumus, tostarp tiesas dokumentus un lēmumus, kas izdoti lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī un kas attiecas uz kādu prasījumu un/vai tā piedziņu.

2. Lūgumā paziņot norāda adresāta →₁ ☒ adresāta ☒ vārdu, adresi un jebkuru citu saistībā ar identifikāciju būtisku informāciju, kura parasti pieejama lūguma iesniedzējai iestādei ←, paziņojamā dokumenta vai lēmuma veidu un priekšmetu, ja vajadzīgs, arī parādnieka →₁ ☒ parādnieka ☒ vārdu, ☒ un ☒ adresi un jebkuru citu saistībā ar identifikāciju būtisku informāciju, kura parasti pieejama lūguma iesniedzējai iestādei ←, kā arī prasījumu, uz kuru šis dokuments vai lēmums attiecas, un jebkādu citu noderīgu informāciju.

3. Lūguma saņēmēja iestāde tūlīt informē lūguma iesniedzēju iestādi par darbībām, kas veiktas saistībā ar tās lūgumu paziņot, it īpaši, norādot dienu, kurā attiecīgais dokuments vai lēmumus nodots adresātam.

↓ 76/308/EEK (pielāgots)

6. pants

Pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma un saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts normatīviem un administratīviem aktiem attiecībā uz dalībvalstī radušos līdzīgu prasījumu piedziņu, lūguma saņēmēja iestāde piedzen prasījumus, par kuriem sastādīts dokuments, kas atļauj piedziņas izpildi.

Šādā nolūkā jebkuru prasījumu, par kuru iesniegts piedziņas lūgums, pielīdzina prasījumiem lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī, izņemot gadījumus, kas paredzēti 12. ☒ panta piemērošanas gadījumā ☒.

↓ 2001/44/EK 1. pants, 6. punkts

7. pants

1. Lūgumam veikt prasījuma piedziņu, ko lūguma iesniedzēja iestāde adresē lūguma saņēmējai iestādei, jāpievieno lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī izdots dokumenta oriģināleksemplārs vai kopija, kas atļauj piedziņas izpildi, un vajadzības gadījumā arī citu prasījuma piedziņai nepieciešamo dokumentu oriģināleksemplāri vai apliecinātas kopijas.

2. Iesniedzēja iestāde var izteikt lūgumu veikt piedziņu tikai tad, ja:

- a) prasījums un/vai dokuments, kas atļauj piedziņas izpildi, nav apstrīdēts tās atrašanās dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad piemēro 12. panta 2. punkta otro daļu;
- b) tā savā dalībvalstī ir piemērojusi atbilstošas prasījuma piedziņas procedūras, ko var īstenot, pamatojoties uz panta 1. punktā minēto dokumentu, un veikto pasākumu iznākumā prasījums netiks pilnībā apmaksāts.

3. Prasījumā par piedziņu norāda:

- a) vārdu, adresi un jebkuru citu būtisku informāciju attiecībā uz attiecīgās personas un/vai trešās personas, kas pārvalda viņa vai viņas aktīvus, identifikāciju;
- b) vārdu, uzvārdu un jebkuru citu būtisku informāciju attiecībā uz iesniedzējas iestādes identifikāciju;
- c) atsauci uz dokumentu, kas pieļauj tā izpildi un kuru izsniegusi dalībvalsts, kurā atrodas iesniedzēja iestāde;
- d) prasījuma veidu un apjomu, ieskaitot pamatkapitālu, procentus un jebkuras citas saņemamās sankcijas, naudas sodus un izmaksas, kas norādītas to dalībvalstu valūtās, kurās atrodas abas iestādes;
- e) dienu, kurā iesniedzēja iestāde un/vai prasījuma saņēmēja iestāde paziņojusi adresātam par dokumentu;
- f) dienu, no kuras, un periodu, kurā saskaņā ar dalībvalstī, kurā atrodas iesniedzēja iestāde, spēkā esošajiem tiesību aktiem, ir iespējama izpilde;
- g) jebkuru citu būtisku informāciju.

Lūgums pēc piedziņas arī ietver iesniedzējas iestādes apliecinājumu, kas apstiprina atbilstību 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Tiklīdz lūguma iesniedzējai iestādei kļūst zināma jebkāda informācija, kas saistīta ar lietu, uz kuras pamata ir iesniegts lūgums veikt prasījuma piedziņu, lūguma iesniedzēja iestāde nosūta šādu informāciju lūguma saņēmējai iestādei.

8. pants

Dokuments, kas atļauj prasījuma izpildi, tiks nekavējoties atzīts par pamatotu un automātiski apstrādāts kā dokuments, kas atļauj prasījuma izpildi dalībvalstī, kurā atrodas iestāde, kas saņēmusi lūgumu.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja tas vajadzīgs un ir saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošiem noteikumiem, dokuments, kas atļauj piedziņas izpildi, var tikt pieņemts, atzīts, papildināts vai aizstāts ar dokumentu, kas atļauj piedziņas izpildi šīs dalībvalsts teritorijā.

↓ 2001/44/EK 1. pants, 6. punkts (pielāgots)

Dalībvalstis šādu pieņemšanu, atzīšanu, papildināšanu vai aizstāšanu cenšas paveikt trīs mēnešu laikā pēc piedziņas lūguma saņemšanas dienas, izņemot ceturtajā daļā minētajos gadījumos. Šādas formalitātes nevar tikt noraidītas, ja dokuments, kas atļauj izpildi, ir pienācīgi sastādīts. Lūguma saņēmēja iestāde informē iesniedzēju iestādi par trīs mēnešu perioda pārsniegšanas iemesliem.

Ja kāda no šīm formalitātēm kļūst par iemeslu prasījuma vai dokumenta, kas atļauj piedziņas izpildi un kuru izsniegusi iesniedzēja iestāde, apstrīdējumam, tad piemēro 12. pantu.

9. pants

1. Prasījumus piedzen lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts valūtā. Visu prasījuma daudzumu, ko piedzinusi lūguma saņēmēja iestāde, lūguma saņēmēja iestāde nosūta iesniedzējai iestādei.

2. Ja to pieļauj normatīvie un administratīvie akti, kas ir spēkā lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī, kā arī pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju iestādi, lūguma saņēmēja iestāde var piešķirt parādniekam maksāšanas termiņu vai samaksu pa daļām. Jebkādi procenti, ko par šādu papildus piešķirtu laiku iekasē lūguma saņēmēja iestāde, arī jāpārskaita lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstij.

Procenti par maksājuma aizkavēšanu tiek iekasēti saskaņā ar 8. panta pirmo daļu saskaņā ar dalībvalsti, kurā atrodas lūguma saņēmēja iestāde, normatīvajiem un administratīvajiem aktiem un pārskaitīti uz dalībvalsti, kurā atrodas lūguma iesniedzēja iestāde, no dienas, kad dokuments, kas atļauj prasījuma piedziņas izpildi, saskaņā ar 8. panta otro daļu, ir ticis tieši pieņemts, atzīts, papildināts vai aizvietots.

10. pants

Neatkarīgi no 6. panta otrās daļas, piedzenamie prasījumi negūs obligātu labumu no priekšrocībām, kas saistītas ar līdzīgiem prasījumiem, kas rodas dalībvalstī, kurā atrodas lūguma saņēmēja iestāde.

↓ 76/308/EEK → ₁ 2001/44/EK 1. pants, 7. punkts, a) apakšpunkts
--

11. pants

Saņēmēja iestāde tūlīt informē lūguma iesniedzēju iestādi par darbībām, ko tā veic saistībā ar lūgumu veikt prasījuma piedziņu.

12. pants

1. Ja prasījuma piedziņas procedūras gaitā prasījumu un/vai dokumentu, kas atļauj piedziņas izpildi, kas izsniegts lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī, apstrīd kāda ieinteresētā puse, tad tā iesniedz pieteikumu lietas izskatīšanai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts kompetentā iestādē saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību normām. Iesniedzēja iestāde par to paziņo lūguma saņēmējai iestādei. Saņēmējai iestādei par pieteikumu var paziņot arī ieinteresētā puse.

2. Tiklīdz lūguma saņēmēja iestāde vai nu no lūguma iesniedzējas iestādes, vai arī no ieinteresētās puses ir saņēmusi 1. punktā minēto paziņojumu, tā aptur piedziņas izpildes procedūru, kamēr nav zināms kompetentās iestādes lēmums konkrētajā lietā →₁, ja vien saskaņā ar šī punkta otro daļu lūguma iesniedzēja iestāde nepieprasa citādi ←. Ja lūguma saņēmēja iestāde uzskata par nepieciešamu un neietekmējot šīs direktīvas 13. pantu, lūguma saņēmēja iestāde var veikt nodrošināšanas pasākumus, lai varētu garantēt prasījuma piedziņu, ja vien lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts likumi vai noteikumi pieļauj šādu darbību attiecībā uz līdzīgiem prasījumiem.

↓ 2001/44/EK 1. pants, 7. punkts,
b) apakšpunkts

Lūguma iesniedzēja iestāde saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā tā atrodas, var pieprasīt lūguma saņēmēju iestādi apstrīdētu prasījumu piedzīt, ciktāl šādu darbību pieļauj ar lietu saistītie normatīvie un administratīvie akti, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā atrodas lūguma saņēmēja iestāde. Ja apstrīdēšanas rezultāti ir attiecīgi par labu parādniekam, lūguma iesniedzēja iestāde ir atbildīga par piedzīto summu atlīdzināšanu, ieskaitot visas izmaksājamās kompensācijas, saskaņā ar likumiem, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā atrodas lūguma saņēmēja iestāde.

↓ 76/308/EEK

3. Ja apstrīd piedziņas izpildes pasākumus, kas veikti lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī, tad pieteikumu lietas izskatīšanai iesniedz šīs dalībvalsts kompetentā iestādē saskaņā ar tās likumiem un noteikumiem.

4. Ja kompetentā iestāde, kurā iesniegts pieteikums lietas izskatīšanai saskaņā ar šī panta 1. daļu, ir tiesa vai administratīvā tiesa, tad šīs iestādes lēmums, ja tas ir labvēlīgs lūguma iesniedzējai iestādei un pieļauj prasījuma piedziņu lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī, ir «dokuments, kas atļauj piedziņas izpildi» šīs direktīvas 6., 7. un 8. panta nozīmē, un prasījuma piedziņa notiek, pamatojoties uz šo lēmumu.

13. pants

Pēc lūguma iesniedzējas iestādes pamatota lūguma saņēmēja iestāde veic nodrošināšanas pasākumus, lai garantētu prasījuma piedziņu, ja to pieļauj lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts likumi un noteikumi.

Lai īstenotu šā panta pirmās daļas noteikumus, 6. pantu, 7. panta 1., 3. un 4. punktu un 8., 11., 12., un 14. pantu piemēro pēc analogijas.

14. pants

↓ 2001/44/EK 1. pants 8. punkts

Saņēmējas iestādes pienākums nav:

- a) sniegt 6. līdz 13. pantā paredzēto palīdzību, ciktāl lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts normatīvie un administratīvie akti paredz šādas darbības attiecībā uz valsts prasījumiem, ja parādnieka situācijas dēļ prasījuma piedzīšana radītu nopietnas ekonomiskas vai sociālas grūtības iestādes atrašanās dalībvalstī;
- b) sniegt 4. līdz 13. pantā paredzēto palīdzību, ja sākotnējais lūgums saskaņā ar 4., 5. vai 6. pantu attiecas uz prasījumu, kurš ir vecāks par pieciem gadiem, skaitot no brīža, kad, ievērojot iesniedzējas iestādes dalībvalsts spēkā esošos normatīvos un administratīvos aktus, izveidots dokuments, kurš atļauj piedzīšanu, līdz lūguma dienai. Tomēr prasījuma vai dokumenta apstrīdēšanas gadījumos termiņa sākums ir brīdis, kad lūguma iesniedzēja valsts konstatē, ka prasījums vai izpildes kārtība, kas atļauj piedziņu, vairs nevar tikt apstrīdēta.

↓ 76/308/EEK

Saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi par palīdzības atteikuma iemesliem. Šādu pamatotu palīdzības atteikumu dara zināmu arī Komisijai.

15. pants

1. Jautājumi, kas attiecas uz noilguma termiņiem, pakļauti tikai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesību normām.
2. Ja piedziņas pasākumi, ko lūguma saņēmējas iestāde veic saskaņā ar palīdzības lūgumu, apturētu vai pārtrauktu noilgumu saskaņā ar lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesību normām, uzskata, attiecībā uz šo, ka pasākumi veikti šajā dalībvalstī.

16. pants

Dokumentus un informāciju, ko lūguma saņēmējai iestādei nosūta, ievērojot šo direktīvu, lūguma saņēmēja iestāde var tālāk paziņot tikai

- a) personai, kas minēta palīdzības lūgumā;
- b) personām un iestādēm, kas atbild par prasījumu piedziņu, un tikai tādos nolūkos;
- c) tiesu iestādēm, kas nodarbojas ar prasījumu piedziņas lietām.

↓ 76/308/EEK → ₁ 2001/44/EK 1. pants, 9. punkts
--

17. pants

Palīdzības lūgumiem →₁ izpildi atļaujošam dokumentam un citiem saistītiem dokumentiem ← pievieno tulkojumu lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām, neierobežojot lūguma saņēmējas iestādes tiesības atteikties no šā tulkojuma.

↓ 2001/44/EK 1. pants, 10. punkts (pielāgots)
--

18. pants

1. Lūguma saņēmēja iestāde piedzen no attiecīgās personas un ietur visas ar piedzīšanu saistītās izmaksas, kuras tai radušās, saskaņā ar ☒ tās dalībvalsts normatīviem vai administratīviem aktiem ☒, kurā tā atrodas, kas attiecas uz prasījumiem.
2. Dalībvalstis atsakās no savstarpējām prasībām attiecībā uz atlīdzību par izmaksām, kas radušās, sniedzot šajā direktīvā paredzēto savstarpējo palīdzību.
3. Ja piedziņa rada zināmu problēmu, ir saistīta ar ļoti lielām izmaksām vai attiecas uz cīņu pret organizēto noziedzību, lūguma iesniedzēja un saņēmēja iestāde drīkst vienoties par attiecīgajam gadījumam īpašiem atlīdzināšanas pasākumiem.
4. Lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts ir atbildīga attiecībā pret lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsti par visām izmaksām un visiem zaudējumiem, kas radušies nepamatotu darbību rezultātā, ja darbības izrādījušās nepamatotas prasījuma būtības dēļ vai arī tādēļ, ka lūguma iesniedzējas iestādes izdots dokuments nav bijis spēkā.

↓ 76/308/EEK

19. pants

Dalībvalstis viena otrai iesniedz sarakstus ar tām iestādēm, kas ir pilnvarotas izvirzīt vai saņemt palīdzības lūgumus.

↓ 2001/44/EK 1. pants, 11. punkts (pielāgots)

20. pants

1. Komisijai palīdz piedziņas komiteja, turpmāk tekstā - «Komiteja».
2. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.
Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā minētais laikposms ir trīs mēneši.
3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

↓ 76/308/EEK

21. pants

Komiteja var izskatīt visus jautājumus, kas attiecas uz šās direktīvas piemērošanu, kurus izvirza tās priekšsēdētājs pats pēc savas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

↓ 2001/44/EK 1. pants, 12. punkts (pielāgots)

22. pants

Saskaņā ar 20. panta 2. punktā minēto kārtību pieņem piemērošanas noteikumus attiecībā uz to, kā ir īstenojams 4. panta 2. un 4. punkts, 5. panta 2. un 3. punkts, 7., 8., 9., 11. pants, 12. panta 1. un 2. punkts, 14. pants, 18. panta 3. punkts un 24. pants un kā nosakāmi līdzekļi, ar kuru palīdzību ir veicama saziņa starp iestādēm, kā arī konversijas noteikumus, piedzīto summu pārskaitīšanas noteikumus un noteikumus par konkrētu minimālo prasījuma summu, saistībā ar kuru var iesniegt palīdzības lūgumus.

↓ 76/308/EEK

23. pants

Šīs direktīvas noteikumi nav šķērslis plašākai savstarpējai palīdzībai tagad vai nākotnē starp atsevišķām dalībvalstīm saskaņā ar nolīgumiem un norunām, ieskaitot nolīgumus un norunas par tiesas aktu un ārpus tiesas aktu paziņošanu.

↓ 76/308/EEK 25. pants

24. pants

Katra dalībvalsts informē Komisiju par pasākumiem, ko tā veic, piemērojot šo direktīvu.

Komisija šo informāciju dara zināmu citām dalībvalstīm.

↓ 2001/44/EK 1. pants, 13. punkts (pielāgots)

Ik gadu katra dalībvalsts informē Komisiju par to informācijas, paziņošanas un piedziņas lūgumu skaitu, kas katrā gadā nosūtīti un saņemti, attiecīgo prasījumu summu un piedzītajām summām.

Komisija ik pēc pāris gadiem ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šo pasākumu piemērošanu un sasniegtajiem rezultātiem.

↓

25. pants

Direktīvu 76/308/EEK, kā tā grozīta ar aktiem, kā izklāstīts I pielikuma A un B daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai nacionālajās tiesībās, kā izklāstīts I pielikuma C daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas II pielikumā.

26. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā -
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva ar sekojošiem grozījumiem (minēta 25. pantā)

Padomes Direktīva 76/308/EEK
(OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp.)

Padomes Direktīva 79/1071/EEK
(OV L 331, 27.12.1979., 10. lpp.)

Padomes Direktīva 92/12/EEK
(OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp.)

tikai 30.a pants

Padomes Direktīva 92/108/EEK
(OV L 390, 31.12.1992., 124. lpp.)

tikai 1. panta 9. punkts

Padomes Direktīva 2001/44/EK
(OV L 175, 28.6.2001., 17. lpp.)

B daļa

Neatceltie grozošie akti

- 1979. gada Pievienošanās akts
- 1985. gada Pievienošanās akts
- 1994. gada Pievienošanās akts
- 2003 gada Pievienošanās akts

C daļa

Termiņu uzskaitījums transponēšanai nacionālajās tiesībās (minēts 25. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
76/308/EEK	1978. gada 1. janvāris
79/1071/EEK	1980. gada 31. decembris
92/12/EEK	1993. ¹² gada 1. janvāris
92/108/EEK	1992. gada 31. decembris
2001/44/EK	2002. gada 30. jūnijs

¹² Tas, kas attiecās uz 9. panta 3. punktu, Dānijas Karaliste ir autorizēta piemērot likumdošanas noteikumus, nepieciešamās administratīvās un reglamentējošās procedūras, lai atbilstu šiem noteikumiem pēc 1993. gada 1. janvāra.

II PIELIKUMS
ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 76/308/EEK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants, ievadvārdi, a) - e) punkti	2. pants, pirmā daļa, a) - e) punkti
2. pants, ievadvārdi, f) punkts, pirmais, otrais un trešais ievilkumi	2. pants, pirmā daļa, f), i) ii) un iii) punkti
2. pants, ievadvārdi, g) – i) punkti	2. pants, pirmā daļa, g) – i) punkti
3. pants, pirmā daļa, pirmais līdz ceturtais ievilkums	3. pants, pirmā daļa, 1. līdz 5. punkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, pirmais punkts	3. pants, 6. punkts, l) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, otrais punkts	3. pants, 6. punkts, a) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, trešais punkts	3. pants, 6. punkts, c) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, ceturtais punkts	3. pants, 6. punkts, b) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, piektais punkts	3. pants, 6. punkts, e) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, sestais punkts	3. pants, 6. punkts, d) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, septītais punkts	3. pants, 6. punkts, f) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, septītais punkts	3. pants, 6. punkts, o) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, astotais punkts	3. pants, 6. punkts, h) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, devītais punkts	3. pants, 6. punkts, g) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, desmitais punkts	3. pants, 6. punkts, i) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, vienpadsmitais punkts	3. pants, 6. punkts, k) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, divpadsmitais punkts	3. pants, 6. punkts, m) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, trīspadsmitais punkts	–
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums,	3. pants, 6. punkts, p) apakšpunkts

četrpadsmitais punkts	
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, piecpadsmitais punkts	3. pants, 6. punkts, j) apakšpunkts
3. pants, pirmā daļa, sestais ievilkums, sešpadsmitais punkts	3. pants, 6. punkts, n) apakšpunkts
3. pants, sestais ievilkums, otrā daļa	2. pants, otrā daļa
4. un 5. pants	4. un 5. pants
6. pants, 1. punkts	6. pants, pirmā daļa
6. pants, 2. punkts	6. pants, otrā daļa
7. pants, 1. un 2. punkts	7. pants, 1. un 2. punkts
7. pants, 3. punkts	7. pants, 3. punkts, pirmā daļa
7. pants, 4. punkts	7. pants, 3. punkts, otrā daļa
7. pants, 5. punkts	7. pants, 4. punkts
8. pants, 1. punkts	8. pants, pirmā daļa
8. pants, 2. punkts, otrā un trešā daļa	8. pants, otrā, trešā un ceturrtā daļa
9. līdz 23. pants	9. līdz 23. pants
24. pants	—
25. pants, pirmā daļa, pirmais un otrais teikums	24. pants, pirmā un otrā daļa
25. pants, otrā daļa, pirmais un otrais teikums	24. pants, trešā un ceturrtā daļa
26. pants	27. pants
—	I pielikums
—	II pielikums